

[Wilhelm.]

ret minister, der kommer i sidste øjeblik, hvor kvoterne er ved at være brugt op, og siger: så er det slut, fra den ene dag til den anden.

Vi går ind for kvoteringer også af ressourcemeæssige årsager, også fordi det nok er den eneste virkelig effektive og i øvrigt også økonomiske måde at pleje bestanden på. Og som andre har været inde på, kan vi heller ikke helt lade være med, selv om jeg godt ved, at størrelsesordenen af disse ting er vidt forskellige, at sammenholde disse kvoteringsproblemer med det absurde, man har i den anden ende af skalaen, hvor man lejlighedsvis destruerer konsumfisk af hensyn til overholdelsen af EF's mindstepriser.

Så vidt jeg kan se — men jeg vil da gerne retledes af ministeren, hvis det er forkert — efter den oplysning, ministeren kom med her i sit indlæg, om, at det drejede sig om ca. 6.000 t i årets første kvartaler, svarer det i virkeligheden til med de mindstepriser, der har været gældende, et tilskud til erhvervet til noget, man bagefter på det nærmeste destruerer, af samme størrelsesorden som det tilskud, man har aftalt gennem lånegarantordningen, som blev vedtaget i juni og udvidet i september, altså af en størrelsesorden, helt præcist kan det vel ikke gøres op, men på 20-25 mill. kr., måske op mod 30 mill. kr.

Der blev sagt af ministeren, at 1974 var et rekordår, og det var det, man sammenlignede de første 3 kvartalers fiskeri med her. Jeg vil da godt også i den forbindelse sige, at dette rekordår, 1974, må dog vist være i økonomisk henseende og ikke i mængdemæssig henseende. Mig bekendt er det ikke noget stort år i mængder, men på grund af endnu nogenlunde gode priser muligvis et rekordår i økonomisk henseende. Det er dog for så vidt urimeligt at sammenligne mængder og kalde 1974 et rekordår.

Der er i forbindelse med den stadig væk lidt fummelfingrede administration af kvotaordningen nævnt problemet med blokaderne. Jeg vil godt herom sige, at vi finder fra VS' side disse blokader fuldt forståelige som en reaktion på den situation, der opstod. Men jeg vil samtidig sige, at jeg finder, det er en fuldstændig falsk sammenligning, når nogle af letforståelige grunde har ønsket at sammenligne disse blokader med f. eks.

Bækkelund. Det er jo typisk nok, at det er de folk, der hetzede mod Bækkelundblokaden, der nu drager denne sammenligning i marken. Det er ikke nogen reel sammenligning. Man kan forstå, og man kan sympatisere med fiskernes blokade, men den har intet at gøre med det, der var grundlaget for Bækkelund og for Info, altså forsamlingsfriheden og demonstrationsfriheden. Det kan vel aldrig have været tanken med disse bestemmelser om forsamlinger under åben himmel, at man, afhængigt af, hvor store produktionsmidler man tilfældigvis ejede, skulle kunne blokere en havn, eller at A. P. Møller, fordi man tilfældigvis ejer et tankskib, der er 340 m langt, måske skulle kunne blokere Københavns havn og kalde det en forsamling under åben himmel i grundlovens forstand. Det er en helt urimelig sammenligning naturligvis. Det svarer til, hvis Bækkelund- og Info-blokaderne havde været suppleret med spanske ryttere eller pigtråd eller noget i den retning. Kun fordi den sammenligning er nævnt, finder jeg det nødvendigt at sige, at den holder ikke.

Jeg vil sige om det krav, der er stillet om 10 pct. sild som bifangst i industrifangsterne, at det kan lyde rimeligt, og det er det vel egentlig også, men det forudsætter så efter VS' mening, at det gælder hele året. Når vi nu får at vide, at sildeindholdet i industrifangsterne i nogle tilfælde i årets første måneder var 25 pct., 35 pct., ja helt op til 45 pct., som vi fik at vide i går, da vi havde besøg af repræsentanter for fiskeriet og fiskeindustrien, så er der meget, der tyder på, at det igen er en fuldstændig kvajet måde at handle en kvoteringsordning på, at man i årets første måneder, så længe kvotaen endnu eksisterer, kan ligge og konkurrere med konsumfiskerne om at spise deres kvota af sild op og man så først bagefter, når kvotaen faktisk er opbrugt, begynder at sige: nu forlanger vi, at der bliver tilladt 10 pct. maksimumsgrænse for sildeindholdet i industrifangsterne. Den må gælde hele året. Jeg har også forstået, at det ikke længere ville være tilladt at fiske med et sildeindhold, som svarede til de eksempler, jeg her har nævnt for årets første måneder.

Yderligere om kvoteringerne vil jeg sige, at det jo på en måde var lykkeligt, hvis de også gav en garanti for, at flådens kapacitet indrettede sig på det, der er blevet kaldt det